

Левко Лук'яненко

НЕЗНИЩЕНІСТЬ

Видання 5-е доповнене

Тернопіль
Навчальна книга — Богдан

УДК 94.(477)(08)
ББК 63.3 (4Укр)
Л83

Лук'яненко Л.
Л83 **Незнищеність / Л. Лук'яненко.** — Вид. 5-те доповн. — Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2013. — 136 с.

ISBN 978-966-10-3243-8

У книжці автор розмірковує про незнищенність української національної ідеї, стверджує віру в непереможність українського народу, щиросердно висловлює думки націоналіста, який інтереси України ставить понад власні.

Для широкого загалу.

УДК 94.(477)(08)
ББК 63.3 (4Укр)

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

Науково-популярне видання

ЛУК'ЯНЕНКО Левко Григорович

НЕЗНИЩЕННІСТЬ

Видання 5-е виправлене і доповнене

Головний редактор *Богдан Будний*
Редактори *Василь Герасимчук, Надія Гайновська*
Обкладинка *Ростислав Крамар*
Комп'ютерна верстка *Нелі Домарецької*

Підписано до друку 6.08.2013. Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Гарнітура Таймс. Умовн. друк. арк. 7,91. Умовн. фарбо-відб. 7,91.

Видавництво «Навчальна книга — Богдан»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного
реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК №424 від 07.12.2011 р.

Навчальна книга — Богдан, просп. С.Бандери, 34а, м. Тернопіль, 46002
Навчальна книга — Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52-19-66; 52-06-07; 52-05-48
office@bohdan-books.com
www.bohdan-books.com

ISBN 978-966-10-3243-8

© Л. Лук'яненко, 2013
© Навчальна книга — Богдан, 2013

До читача

Ця невеличка книжка висвітлює чимало важливих проблем з життя самостійної України які цікавили й цікавлять українців. Наприклад, чому не збудували в Одеській області нафтовий термінал для зменшення нафтової залежності України від Московщини. Чому не зменшили залежність України від російського газу збільшенням видобутку свого та побудовою терміналу для імпорту зрідженого газу? Чого Рух не став дійовою альтернативою до антиукраїнської влади? Чого інформаційний простір не український і т. ін.?

Третє і четверте видання книжки по 10 тисяч примірників розходилося дуже швидко і на запит з різних областей я мусив відповідати: «Книжки немає».

Тепер добродій директор ТОВ «Видавництво «Навчальна книга – Богдан» Богдан Будний з Тернополя взявся надрукувати і я тому радий.

Читач бачив, як я разом з народом радо сприймав вістки про перспективи відродження нації і як гірко розчаровувався, коли В. Ющенко не виправдав сподівань. Він привів до влади антиукраїнський кримінал на чолі з Януковичем. Вони поведуться з Україною, як тимчасові окупанти, мета яких вхопити собі з України якнайбільше, а що потім станеться з Україною, їм байдуже.

Проаналізувавши 20-річне урядування Україною людьми колишньої окупаційної адміністрації, бачимо планове і систематичне нищення українського промислового, наукового, сільськогосподарського потенціалів, очищення української землі від українців і підготовку її для іншого призначення.

У Верховній Раді попереднього (VI скликання) українців було тільки близько третини. Така чужинецька ВР утворила такий же чужинецький уряд. З огляду на це Українська республіканська партія 28 липня 2012 року (у День хрещення русичів) оголосила гасло-заклик: «Україні – українську національну владу!». Годі терпіти знуцання й приниження національної гідності з боку національних меншин! Годі принижуватися!

Далєбі, самі вигуки не багато допоможуть. Вони допоможуть, коли до людей дійде суть ворожих сил, які діють в Україні відкрито й таємно на різних рівнях і в різних сферах нашого національного життя.

В Америці кандидат на посаду президента Ромні привітав Обаму з перемогою і побажав йому бути добрим лідером американського народу. У них змагання відбувалося на тему, хто краще служитиме Батьківщині. У нас поки що це неможливо, бо змагання відбувається між політичними ворогами, з яких один хоче зміцнювати державність, а другий бореться проти державності, один за відродження України, а другий – за її руйнацію і русифікацію. Між ними немає згоди з основних питань майбутньої долі України. В цьому основна проблема сучасної нашої Батьківщини.

Чого так? У решті-решт від чого це залежить? Хто винен? Чи не сам народ? Справді, адже народними депутатами люди стають не самі по собі, їх обирають виборці. Ми їх самі обираємо. Чого ж обираємо членів Партії регіонів, комуністів, не українців? Чого багато хто з виборців продає свій виборчий бюлетень за кіло гречки чи 50 гривень, а потім 5 років лає владу і називає її бандитською?

Немає громадянського почуття відповідальності за долю нації, а є рабська душа з думкою, що від людини-виборця нічого не залежить.

Залежить! Треба вивчати історію свого роду, всієї України, щоб не йти вперед всліпу, наче із зав'язаними очима, треба бути активними і сміливо самому дбати про добробут своєї сім'ї і всієї рідної України. У світі багато народів. Треба відчуті спорідненість із своїм, і позаяк кожен дбає тільки про свій народ, то й нам слід діяти так само, дбаючи про свій, свою рідну Батьківщину, своє національне майбуття.

Книжка «Незнищенність» подає деякі особливості історичного розвитку українців, французів і московитів та відповідає на багато питань про розвиток теперішньої самостійної України.

Це п'яте видання доповнене матеріалом про Ющенка та теперішню владу.

сім невелика різниця, і тому німецьке суспільство стабільне. В Україні різниця між крайніми полюсами становить чотири десятки, що означає, що Україна сидить на суспільній порохівій бочці. Це свідчить про відсутність політичного досвіду в новій українській буржуазії. Вона не засвоїла правило західної політично досвідченої буржуазії: живи сам і дай жити робітникові. Наша буржуазія не звикла думати стратегічно — як вона співіснуватиме з робітниками (і робітничими сім'ями) відтепер і за десять, і за двадцять, і за тридцять років. Вона поводитиметься на цій землі, як кочовий розбійник: зараз хоче виврати у робітника якнайбільше, а завтра хоч вовк траву їж! В Радянському Союзі партійний керівник не боявся знущатися з людей і паскудити в місцевості, де керував, бо коли перегинав палку і люди могли б убити, його переводили в іншу місцевість за тисячі кілометрів, і він, таким чином, ховався від помсти. В Україні ховатися нікуди, і якщо влада не хоче вчитися на прикладах Франції й Німеччини, її спіткає непринадна доля, бо на окресленій (замкненій) українській території рівновага сил між трудівниками й працедавцями, народом і владою на рівні теперішнього світового розуміння соціальної справедливості хоч-не-хоч буде-таки встановлена. Краще коли б це вчинили взаємною угодою, а не шляхом заворушення чи революції. І якщо тепер поки що Кучма державу вважає своєю власністю, то часті вибори рад відносно швидко допоможуть народові зрозуміти різницю між державою і владою і за допомогою своїх сильних партій навчатиметься показувати владі межі її прав і обов'язків.

3. Другий (московський) варіант еволюції

Після монгольської навали в XIII ст. угро-фінська північ Київської імперії породичалася з азійською ордою, що посилювало централізм і в сімейному, і в державному житті і спрямувало подальший розвиток у бік посилення централізму і перетворення людей на безправних холопів. Хоча характер московської влади був виявом характеру цього угро-фіно-татарського народу, однак не кожен індивід і не завжди покійно терпів самодурство державної бюрократії.

Що робила людина, коли її терпець уривався? На відміну від француза, вона тікала від влади. Було куди тікати. Центральна влада була в Суздалі, Володимирі, Москві. У XII-XV ст., коли формувався москвинський національний характер, влада контролювала населення в центрах, а що далі від центру, то контроль зменшувався і зменшувався. Безмежні простори не спонукали москвитів боротися з владою за її гуманізацію. Коли вона дуже вже дошкуляла, москвин зривався з місця і йшов у ліс за сотні, тисячі кілометрів від центру влади. Там десь він знаходив кількох таких самих, як і він, і з ними жив. Йому не треба було міняти мову. Його звичні заняття (рибальство, мисливство) не прив'язували його до одного місця, і він легко перекочовував далі від державних наглядачів. Разом з тим цей біглий бродячий люд поширював межі території Московського царства. Російська література про так званих першопрохідників повна прикладів, як поводитися москвити з місцевим населенням: тунгус пішов своєю уторованою стежкою на полювання у глибину лісу. Москвин чекає у засідці. Тунгус повертається з полювання зі здобиччю. Москвин убиває тунгуса і забирає його здобич! В далекій тундрі жили відсталіші від москвина люди, і прагматичний москвин їх перемагав.

Змагання француза з владою на одній території веде до гуманізації влади та встановлення якоїсь дискретно більш-менш справедливої рівноваги. Змагання москвина з владою на безмежній території має характер перегонів: москвин тікає від влади в ліс, а влада намагається його догнати. Коли наздоганяє, він зривається з не дуже насидженого місця й тікає далі. Тікати завжди було куди. І виховувалася психологія не громадянина своєї держави з почуттям справедливого ставлення до співгромадян та відповідальності за долю своєї держави і необхідністю боротьби проти зловживань влади, а психологія раба, який своє рабське становище пом'якшує догідливістю перед начальниками або тіканням від них геть. Влада державної бюрократії стає необмеженою, і москвин набуває властивості раба і деспота: перед вищим чиновником — раб, щодо нижчого за суспільним станом — деспот.

громадянської боротьби за свої права, за людські умови життя. Переростуть виборчий та екологічний конфлікти в революцію тепер чи не переростуть, ще побачимо, але вже видно, що народ підіймає голову і вже не опустить її в німій покорі перед владою.

Цікаві подробиці цієї боротьби. Про них докладно напишуть журналісти й аналітики, бо це коштовний урок для цілої нації. Я ж омину їх і підкреслю інший вельми важливий чинник. Він ось у чому.

Нація вийшла з тоталітарного централізованого суспільства, яке зверху до низу було пройняте однією партійно-державницькою волею. За межами цієї волі не мало права існувати ніщо, а самостійна демократична Україна передбачає творення громадянського суспільства. Замість бетонно-безправної імперської єдності — багатоманіття структур. Кожна структура — об'єднання громадян певного виду занять чи якихось спільних інтересів. Вони діють для захисту своїх спільних корпоративних інтересів і доки не порушують закон, держава не має права втручатися в їхню діяльність чи їх забороняти. В азіатському суспільстві люди — виконавці волі держави. Європейська модель передбачає, що громадянське суспільство вище держави і держава обслуговує суспільство.

Комуністична диктатура перетворила українців на слухняних виконавців державної волі, на рабів. Демократична Україна надала українцям політичні права, і вони мають відчувати особисту відповідальність за долю нації. Проте від цього конституційного декларування до реального суб'єктивного стану наших громадян відстань далека. І треба було 21 рік, щоб у теперішній виборчій кампанії кандидати в народні депутати разом зі своїм активом уперше в історії відчули себе повноправними громадянами, не злякалися влади і сміливо взяли відстоювати правдиву волю виборців. У цій сміливості факт подолання в собі раба, факт народження повноправного громадянина, факт прояву елементів громадянського суспільства. А це не може не радувати, бо свідчить про відродження в наших людях почуття повноправності й людської гідності, що наближає українців до європейських цивілізаційних цінностей.

Підсумки

Причина надзвичайно гострої боротьби у тому, що кандидати від опозиційних сил стали спроможні чинити відкритий опір незаконним діям влади та її кандидатам-фальсифікаторам. Це відбувається на тлі крайньої поляризації суспільства на жменьку багатіїв-«феодалів» та обікрадених і принижених мільйонних мас звичайних громадян.

Підбиваючи підсумки, можна сказати, що вибори засвідчили:

- значний поступ у звільненні людей від рабства й формуванні почуття повноправного громадянина демократичної держави;
- формування почуття відповідальності за стан нації й відмову продавати бюлетень за кіло гречки;
- формування елементів громадянського суспільства як подолання сліпого підкорення свавіллю влади;
- сміливий захист свого особистого права як цінності правової держави;
- усвідомлення переваги кандидата — представника партії супроти кандидата — самовисуванця;
- конфлікт інтересів олігархи — народ радикалізує політичні настрої в суспільстві;
- голосування за кандидатів від партій сприятиме еволюції політичної системи, створенню кількох ідеологічних крупних партій та орієнтацію на партійність тих, хто мріє про депутатство.

Усе це провіщає бурхливу боротьбу патріотичних сил супроти новітнього феодалізму з явною перспективою перемоги народу й виходу України на нову, справедливішу добу національного розвитку.

с. Хотів,
9.11.2012 р.

Л. Лук'яненко

Зміст

До читача.....	3
Читач запитує.....	7
Про шлях нами пройдений.....	9
Патерналістська система.....	14
А що в селі?.....	17
Зміна поглядів і уявлень.....	19
Відповідь на три звинувачення.....	23
Руйнація економіки: закономірність чи випадковість?.....	30
Внутрішній чинник.....	30
Зовнішній чинник.....	31
Деградація націонал-демократії.....	40
Деградація моралі.....	44
Відсутність державницької ідеологічної політики.....	47
Вибори-2002: початок виходу з рабства.....	48
Незнищенність.....	51
Влада й українці.....	54
Пасивність українців.....	54
Влада й народ.....	62
Не забувай, якого варіанту розвитку Україна уникнула!.....	72
Досвідченість.....	78
Як важко підніматися з колін?!.....	84
Химерна доля.....	84
Причини зрадливості.....	101
Відсутність історичного підходу в оцінці власної ролі.....	104
Недостатня політична самоідентифікація.....	106
Занижені оцінки своєї ролі.....	109
Налигач.....	110
Чи існує в Україні антисемітизм.....	114
Два поняття: євреї, стоністи.....	115
Трохи історії.....	117
Проблема правди.....	120
Проблема консолідації нації.....	123
Вибори 28 жовтня 2012 року: перебіг, наслідки.....	126
Різке зростання рейтингу КПУ, УДАРу, ВО «Свобода». Причини..	
Молодіжний чинник.....	128
Яценюк.....	129
Радикалізація.....	130
Від постаті до програми.....	131
Громадянське суспільство.....	132
Підсумки.....	135